

gratis kassekredit. I hans virksomheds tilfælde ville det blive sådan, at det fremover er skatteministeren, der har en gratis kassekredit ude i hans virksomhed. Og ærlig talt, det burde være sådan, at vi alle gør, hvad vi kan for at holde gang i erhvervslivet og ikke er så optaget af statens likviditet.

Det viste sig også, at en af hovedgrundene til, at han får det momsproblem, er, at hans kunder primært er offentlige virksomheder. Det vil sige, at det er kommuner og amter og andre offentlige virksomheder, som har strammet deres kreditregler op, så de ikke betaler pengene før efter løbende måned plus 30 dage. Så kan man sige, nå ja, det går jo nok. Men det er et symptom på den tankegang, der gør sig gældende i regeringen: Man er mere optaget af at bruge skattetalene som idéværktøj til, hvor man kan opkræve mere skat, end man er interesseret i, hvilke afledte effekter det har ude omkring i erhvervslivet.

Kigger vi så på mængden af ændringsforslag fra regeringen, er der noget, der har slået os den her gang. Og det er, at utrolig mange ændringsforslag har som beskrivende tekst, at det er en konsekvens af aftalen om fordelingen af satsreguleringspuljen. Det er ikke, fordi vi ikke er med i satsreguleringspuljepartikredsen, men vi synes faktisk ud fra et rent demokratisk syn, at det er et problem, at så store milliardbeløb bliver fordelt i en anden kreds end den i forbindelse med finanslovforhandlinger og ændringsforslag på normal vis, for det gør jo, at disse mange punkter allerede er aftalt, inden finanslovforhandlingerne går i gang, og det gør, at lige præcis på de punkter kan man ikke lave nogle ændringer, for det er bundet af disse forlig.

Det synes vi er en uskik, lige så vel som vi ved flere lejligheder har gjort gældende, at den lidt voldsomme brug af tipsmidlerne til at dække huller i statskassen synes vi heller ikke er særlig charmerende. Så disse satsreguleringspuljer har efterhånden nået et omfang, hvor vi mener, de burde overflyttes til ordinære finanslovbevillinger, som er underlagt den normale finanslovbehandling.

Så vil man som den trænede læser kunne se, at fra Frihed 2000 er der ikke ret mange ændringsforslag denne her gang. Og det er såmænd ikke, fordi vi er blevet ramt af arbejdsvægring, men det skyldes, at vi har lavet en simpel costbenefitvurdering. Skulle vi bruge 200-300 timer på at lave lige så mange ændringsforslag, som vi tidligere har gjort, når det politi-

ske landskab var, at regeringen har en fast aftale med det marxistiske flertal, og at der ikke på nogen måder var muligheder for at gå ind og påvirke noget som helst? Svaret for os blev, at det syntes vi ikke der var ikke brug for, især ikke, da de, der har brug for at læse, hvad vi mener, vil kunne slå op i Folketingets forhandlinger fra sidste år og se en meget detaljeret gennemgang af de ændringsforslag, som vi stillede dengang, og vi står ved hvert og et af dem igen i år.

Men et enkelt ændringsforslag synes vi alligevel vi ville bidrage med, og det er på nok så alvorlig en baggrund. Vi måtte jo med undren konstatere, at man i EU-krædsen havde besluttet, at der ville blive gennemført en særlig kampagne for at få begrænset kogalskaben. Det er såmænd en god idé. Men stik imod de råd, man havde fået fra de veterinære eksperter, har man altså valgt en fremgangsmåde, som var langt mere vidtgående. Og vores egen fødevareminister lagde ikke skjul på, at det var, fordi man ønskede at vise forbrugerne, at dem kerede man om, og man ønskede over for pressen at få en god omtale, altså langt mere, end der veterinært og fagligt var belæg for.

Hvis man havde nøjedes med at lave et indgreb, der veterinært og sikkerhedsmæssigt var krævet og påkrævet, jamen så er vores holdning den, at så må erhvervet selv betale for at rydde op efter de ulykker, der er, lige så vel som man har gjort det med andre former for zoonoser og dyresygdomme. Men i det her tilfælde, hvor det altså er en rent politisk afgørelse, at man vil belaste erhvervene så voldsomt, må det også være en politisk opgave at udrede de tab.

Vi så derfor, at Landbrugsraadets præsident den 5. december anslog, at det samlede tab for dansk landbrug og følgeindustri og fredningsindustri kunne blive omkring 1 mia. kr. Det er ikke sikkert, det bliver så meget, men vi mener, at det vil være et vigtigt signal for Folketinget at vise landbruget, at de tab, det kommer til at lide som følge af denne politiske og populistiske beslutning, vil der være dækning for på finansloven. Så derfor har vi stillet ændringsforslag nr. 616.

Så skal jeg i øvrigt sige, at i forhold til de mange andre ændringsforslag, der er stillet, vil vi stemme ja til 149 af de ændringsforslag, der kommer til afstemning, og vi vil stemme nej til 140, og tiden tillader ikke, at jeg gennemgår dem alle sammen.

Vi har så i øvrigt undret os lidt over mange af de ændringsforslag, der den her gang er blevet